

Den danske regerings erklæring.

I ønsket om at fremme det fredelige samliv i befolkningen paa begge sider af den dansk-tyske grænse og dermed tillige i almindelighed at fremme udviklingen af venskabelige forbindelser mellem kongeriget Danmark og forbundsrepublikken Tyskland og

under henvisning til artikel 14 i den europæiske konvention om menneskerettigheder, ifølge hvilken alle de i konventionen anerkendte rettigheder og friheder skal sikres enhver, saaledes at ingen maa underkastes forskelsbehandling paa grund af sit tilhørsforhold til et nationalt mindretal erklærer den kongelig danske regering til bekræftelse af de for dette mindretal allerede gældende retsgrundsætninger - saaledes som de ogsaa har fundet udtryk i den erklæring, som den daværende danske statsminister Hans Hedtoft den 27. oktober 1949 afgav over for repræsentanter for det tyske mindretal i Nordslesvig (det saakaldte Københavnsnotat) - følgende:

I.

Efter dansk ret - grundloven for kongeriget Danmark af 5. juni 1953 og anden lovgivning - nyder enhver statsborger og saaledes ogsaa enhver, der tilhører det tyske mindretal uden hensyn til det af ham benyttede sprog, følgende rettigheder og friheder:

1. Den personlige friheds ukrænkelighed,
2. lighed for loven,
3. tros- og samvittighedsfrihed,

4. ytrings- og pressefrihed,
5. forsamlings- og foreningsfrihed,
6. ret til frit at vælge erhverv og arbejdssted,
7. boligens ukrænkelighed,
8. ret til frit at danne politiske partier,
9. lige adgang til enhver offentlig stilling efter evner, egnethed og faglige kvalifikationer, d.v.s. at der med hensyn til embedsmænd, funktionærer og arbejdere i offentlig tjeneste ikke maa gøres forskel mellem personer, der tilhører det tyske mindretal, og andre statsborgere,
10. almindelig, umiddelbar, lige, fri og hemmelig valgret, der ogsaa gælder ved de kommunale valg,
11. ret til at paakalde domstolenes beskyttelse, hvis nogen anser sig for at være krænket i sin ret af myndighederne,
12. ret til ligelig behandling, hvorefter ingen maa forfordeles eller begunstiges paa grund af sin afstamning, sit sprog, sin herkomst eller sin politiske anskuelse.

II.

Som en følge af disse retsprincipper fastslaaes hermed:

1. Bekendelsen til tysk nationalitet og tysk kultur er fri og maa ikke af myndighederne bestrides eller efterprøves.
2. Personer, der tilhører det tyske mindretal og deres organisationer, maa ikke hindres i, i tale og skrift, at benytte det sprog, de foretrækker. Anvendelsen

af det tyske sprog for domstolene og over for forvaltningsmyndighederne retter sig efter de herom i lovgivningen fastsatte forskrifter.

3. Almendannende skoler og folkehøjskoler (ogsaa faglige) samt børnehaver kan som følge af det i Danmark gældende princip om undervisningsfrihed oprettes af det tyske mindretal i henhold til lovene.
4. Da forholdstalsvalgmaaden i henhold til kommunal-lovgivningen anvendes ved nedsættelse af udvalg i de kommunale raad, deltager repræsentanter for det tyske mindretal i udvalgsarbejdet i forhold til deres antal.
5. Den danske regering anbefaler, at der inden for rammerne af de til enhver tid gældende regler for radioens benyttelse tages rimeligt hensyn til det tyske mindretal.
6. Med hensyn til understøttelser og andre ydelser af offentlige midler, som tilstaas efter frit skøn, vil der ikke blive gjort forskel mellem personer, der tilhører det tyske mindretal, og andre statsborgere.
7. Ved offentlige bekendtgørelser skal der tages rimeligt hensyn til det tyske mindretals dagblade.
8. Det tyske mindretals særlige interesse i at pleje sine religiøse, kulturelle og faglige forbindelser med Tyskland anerkendes.

Bonn, den 29. marts 1955.

H. P. Hansen